Luc. XII. 13-24

bundantia cuiusquam uita eius ē. ex his que
possidet; Dixit autē similitudinē ad illos;
Hominis cuiusdā diuitis uberes fructus ager
attulit. Et cogitabat intra se. dicens;
Quid faciam quod n̄ habeā quo congregem fru
ctus meos. Et dix; hoc faciā; Distruā horrea
mea. & maiora faciā. & illuc [illegible] congregabo
omnia que nata [illegible] sunt mihi. & bona
[illegible] mea. & dicam [illegible] animę meę; Anima ha
bes multa bona posita in annos plurimos.
requiesce [illegible] comede. bibe. epulare; Dix
it illi ds; Stulte. hac nocte
[illegible] animā tuā
repetunt āte. que autem parasti
[illegible] cuius erunt. Sic ē qui si
[illegible] bi thesaurizat. & non est in
dm̄ diues; Dixitq: ad discipulos suos;
Ideo dico uobis. nolite solliciti esse animę
quid manducetis neq: corpori quid uestiami
ni; Anima plus est quam esca. & corpus plus
quam uestimentum; Considerate coruos quia
non seminant neq: metunt. quibus non est

License: cc-by-nc – Müstair, Benediktinerinnenkloster St. Johann, XX/48 Nr. 1a-i, 32 – Evangeliary
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-eb3a/1437/19000)